

Begge bøger argumenterer hver med deres udgangspunkt ganske overbevisende for det nødvendige og ønskværdige i at have en velfungerende offentlig sektor i et moderne samfund. Det store og delvist ubesvarede spørgsmål er dog, hvorledes det så også sikres, at den offentlige sektor fungerer effektivt og fleksibelt og samtidig har en størrelse, som så nogenlunde modsvarer befolkningen ønsker.

Jesper Jespersen
Institut for Samfundsøkonomi og Planlægning
Roskilde Universitetscenter

Børsens EF-håndbog 1991/92, København: Forlaget Børsen, 1991, 321 s., kr. 475,80; *EF direkte! En guide til EF og Det Indre Marked*, udarbejdet af Hans Martens, København: Redaktion Deadline, 1991, 223 s., kr. 248,00.

Selvfølgelig måtte de komme: systematiske og omfattende bøger, der kan lette danskernes adgang til EF og EF-relevante organisationer mm. i Danmark og Bruxelles. Og nu foreligger der i hvert fald to bud på, hvordan dette kan gøres.

Begge bøger har håndbogens kvaliteter. De indeholder enten glimrende indholdsfortegnelser og registre (*EF direkte!*) eller er ordnet alfabetisk inden for de udvalgte områder (*Børsens EF-håndbog 1991/92*), og begge er absolut anvendelige som håndbøger. Alligevel er de utroligt forskellige.

Børsens EF-håndbog 1991/92 indeholder en oversigt over politiske, økonomiske, erhvervsmæssige, kommunale og statslige organer (udvalg, virksomheder, organisationer, foreninger, politiske partier, EF-institutioner, offentlige instanser) med vægten lagt på disse organers EF-relevante aktiviteter, medarbejdere mm. Dernæst en meget omfattende biografidel over medarbejdere i de nævnte organer samt øvrige EF-relevante personer i Danmark, efterfulgt af et personregister med navne på alle personer, der er nævnt i de to første oversigter. Endelig indeholder bogen en oversigt over danske datterselskaber i EF-landene, grupperet landevis, samt en oversigt over EF's struktur og en ordliste.

Børsens EF-håndbog 1991/92 er således bygget op om EF-relevante organer og personer, der er samlet i to brede afsnit med et fælles personregister. Det giver en god indgang til bogens oplysninger, hvis man ret præcist (på navn) ved, hvad man søger. Er man interesseret i oplysninger om landbrugsorganisationernes eller Landbrugsministeriets EF-relevante organer og ansatte, er man godt hjulpet med den alfabetiske indgang. Og man får yderligere søgemuligheder gennem personregistret. Har man derimod en mindre præcis viden om, hvor eller hos hvem man skal søge information osv. om et bestemt emne, er man lidt på Herrens mark, fordi bogen ikke giver en emnemæssig indgang.

Parallelt hermed giver bogen ikke megen hjælp, hvis man søger bare lidt detaljeret information om EF-systemet i bred forstand – uden for Danmark. Bogens styrke er dens fokusering på danske organer og personer, og den kan således tjene

Begge bøger argumenterer hver med deres udgangspunkt ganske overbevisende for det nødvendige og ønskværdige i at have en velfungerende offentlig sektor i et moderne samfund. Det store og delvist ubesvarede spørgsmål er dog, hvorledes det så også sikres, at den offentlige sektor fungerer effektivt og fleksibelt og samtidig har en størrelse, som så nogenlunde modsvarer befolkningen ønsker.

Jesper Jespersen
Institut for Samfundsøkonomi og Planlægning
Roskilde Universitetscenter

Børsens EF-håndbog 1991/92, København: Forlaget Børsen, 1991, 321 s., kr. 475,80; *EF direkte! En guide til EF og Det Indre Marked*, udarbejdet af Hans Martens, København: Redaktion Deadline, 1991, 223 s., kr. 248,00.

Selvfølgelig måtte de komme: systematiske og omfattende bøger, der kan lette danskernes adgang til EF og EF-relevante organisationer mm. i Danmark og Bruxelles. Og nu foreligger der i hvert fald to bud på, hvordan dette kan gøres.

Begge bøger har håndbogens kvaliteter. De indeholder enten glimrende indholdsfortegnelser og registre (*EF direkte!*) eller er ordnet alfabetisk inden for de udvalgte områder (*Børsens EF-håndbog 1991/92*), og begge er absolut anvendelige som håndbøger. Alligevel er de utroligt forskellige.

Børsens EF-håndbog 1991/92 indeholder en oversigt over politiske, økonomiske, erhvervsmæssige, kommunale og statslige organer (udvalg, virksomheder, organisationer, foreninger, politiske partier, EF-institutioner, offentlige instanser) med vægten lagt på disse organers EF-relevante aktiviteter, medarbejdere mm. Dernæst en meget omfattende biografidel over medarbejdere i de nævnte organer samt øvrige EF-relevante personer i Danmark, efterfulgt af et personregister med navne på alle personer, der er nævnt i de to første oversigter. Endelig indeholder bogen en oversigt over danske datterselskaber i EF-landene, grupperet landevis, samt en oversigt over EF's struktur og en ordliste.

Børsens EF-håndbog 1991/92 er således bygget op om EF-relevante organer og personer, der er samlet i to brede afsnit med et fælles personregister. Det giver en god indgang til bogens oplysninger, hvis man ret præcist (på navn) ved, hvad man søger. Er man interesseret i oplysninger om landbrugsorganisationernes eller Landbrugsministeriets EF-relevante organer og ansatte, er man godt hjulpet med den alfabetiske indgang. Og man får yderligere søgemuligheder gennem personregistret. Har man derimod en mindre præcis viden om, hvor eller hos hvem man skal søge information osv. om et bestemt emne, er man lidt på Herrens mark, fordi bogen ikke giver en emnemæssig indgang.

Parallelt hermed giver bogen ikke megen hjælp, hvis man søger bare lidt detaljeret information om EF-systemet i bred forstand – uden for Danmark. Bogens styrke er dens fokusering på danske organer og personer, og den kan således tjene

til identifikation af EF-relevante ressourcepersoner i et stort antal sammenhænge, – især når man ved, hvad man skal søge under.

Afsnittet om udvalgs, virksomheders med fleres EF-relevante aktiviteter og personer er klart anvendeligt, men oplysningerne om det enkelte udvalg mv. forekommer indimellem noget brede. Det er ikke uden videre indlysende, hvorfor eksempelvis organisationers bestyrelser nævnes fuldt ud i denne EF-sammenhæng. Dermed får bogen lidt præg af at være en mere generel politisk håndbog (med oplysninger om for eksempel organisationer) uden at indeholde alle de oplysninger, der i så fald var interessante. Samtidig er jeg lidt usikker på konsistensen i beskrivelserne af organisationerne mm.; for eksempel er medlemskab af euroorganisationer næppe fuldstændigt registreret.

EF direkte! er langt mere orienteret mod Bruxelles, mod emner og mod institutioner. Bogen indeholder 14 kapitler, hvoraf de to sidste er en ordliste og et register; de øvrige retter sig mod EF-institutioner, Danmarks placering i forhold til disse samt mod EF-politikområder og EF-relevante hjælpemidler, for eksempel forskning og teknologisk udvikling og databaser.

Hvert kapitel indeholder navne på institutioner og personer samt adresser, telefonnumre osv. på samme, som gør det muligt ganske detaljeret at finde ud af, hvilke institutioner og personer man kan kontakte i bestemte spørgsmål, samt hvordan det kan gøres. Indgangen til disse oplysninger fås i første omgang gennem kapitelinddelingen, men dernæst – og meget anvendeligt – gennem den alfabetiske fortegnelse, der indleder de fleste kapitler. Herigennem er det i praksis muligt i det enkelte kapitel at slå direkte op på det emne, man søger oplysninger om.

EF direkte! har derfor sin styrke i grundlæggende oplysninger om EF-systemet i både snæver og bred betydning, således som det findes i Bruxelles og i en vis udstrækning i andre EF-lande. Med disse oplysninger i hånden vil det være muligt for danske virksomheder, institutioner mm. at iværksætte relevante aktiviteter i forbindelse med kontakt, ansøgninger osv. til EF-systemet. Bogen giver også redskaber til at gå videre i informationssøgning i EF, for eksempel i form af kapitlet om databaser. Endelig indeholder bogen nogen tekst, der blandt andet beskriver databaser, forskningsprogrammer samt EF-institutionerne. Meget kortfattet, men godt som introduktion.

Som det fremgår, indeholder begge bøger oplysninger om forhold, der er ret konstante, men også oplysninger om personer, telefonnumre og lignende, der kan ændres med kort varsel. Hvad der for eksempel kan ske i forbindelse med EF's store nybygningsplaner. Begge forlag sigter derfor på at udgive bøgerne som årbøger, hvilket der nok også er marked til.

De to bøger supplerer hinanden udmærket, og de er oplagt inventar på ethvert større bibliotek, inklusive forskningsbiblioteker. Et valg mellem de to bøger afhænger naturligvis af ens udgangspunkt og formålet med anskaffelsen; min vurdering er, at *EF direkte!* har den bredeste nytteværdi.

Niels Chr. Sidenius
Institut for Statskundskab